

N:o 208.

Af Herr Liss Olof Larsson: Med förslag till förändrad lydelse af 65 § Riksdags-ordningen.

85 § Regeringsformen stadgar: "Såsom grundlagar skola anses: denna Regeringsform, samt den Riksdags-ordning, den Successionsordning och den Tryckfrihetsförordning, hvilka, i öfverensstämmelse med de grundsatser, som i denna Regeringsform bestämmas, Riksdagen och Konungen gemensamt fastställa." Uti 69 och 70 §§ angifvas de frågor, som, der Kamrarne stadna i olika beslut, skola afgöras medelst gemensam votering; och bland dessa är *statens reglerande*. Det vill synas häraf, som om ingen meningsskiljaktighet skulle kunna uppstå om, huru förfaras skall när Kamrarne stadna i olika beslut i frågor rörande statsregleringen, enär först åberopade § uttryckligen bestämmer, att såsom grundlagar skola anses den Riksdags-ordning, som öfverensstämmer med de grundsatser som i Regeringsformen bestämmas. Att en sådan meningsskiljaktighet dock förefinnes har af hvad under denna riksdag passerat tydligen visats. i det att man under åberopande af 65 § Riksdags-ordningen, som icke anbefaller, men ej heller förbjuder gemensam votering om statsregleringsfrågor, i hvad de röra statsinkomster, förnekat Riksdagen rättigheten af att gemensamt votera om s. k. ordinarie statsinkomster. Så och då det synes mig vara af högsta vigt, att Riksdags-ordningens föreskrifter bringas i så full öfverensstämmelse med Regeringsformens innehåll, att den icke lemnar rum för någon olika tolkning, har jag trott mig böra föreslå den förändring i sist åberopade §, att ordet "statsutgifter" utbytes mot det, som förekommer i 69 § Regeringsformen eller "statens reglerande", hvilken sednare § just utgör grunden för 65 § Riksdags-ordningen. Att detta äfven varit nuvarande Riksdags-ordningens stiftares mening — ehuru på för mig oförklarligt sätt uti berörda § ordet "statsutgifter"

Bih. till Riksd. Prot. 1872. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 28 Häft.

blifvit begagnadt i stället för "statens reglerande" — synes såväl af den Kongl. propositionen till 1862—1863 årens Riksdag rörande denna fråga, som ock af samma Riksdags Konstitutions-Utskotts betänkande N:o 7; ty uti det samma Kongl. proposition bilagda statsrådsprotokoll säges, bland annat: "De få frågor, som ansetts ej böra förfalla genom den ena Kammarens afslag, nemligen de som angå statsreglering och bevillning" etc. Konstitutions-Utskottet säger uti nyss omförmälda betänkande pag. 12: "Derest båda Kamrarnes beslut ej sammanstämman, skall, enligt det nya förslaget, frågan förfalla, så framt den ej rör statsregleringen eller bevillning" etc.

Med stöd af hvad jag sålunda i korthet anført, tror jag mig ega fullt skäl till den vördsamma framställning, att Riksdagen för sin del måtte besluta följande förändrade lydelse af 65 § Riksdags-ordningen.

När i fråga om statens reglerande eller bevillning, eller angående Riksbankens — — — — — genast förstöras.

Om remiss till Konstitutions-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 April 1872.

Liss Ol. Larsson.

N:o 209.

Af Herr A. Törnfeldt: Med förslag till ändring i Riksdagsordningens 33 §.

Då jag, i likhet med många andra, länge förundrat mig deröfver, att Riksdagen, som är den statsmakt, hvilken representerar hela nationen, icke ens har den ringa makten att välja sina egna talmän, under det ingen riksförsamling i